

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Гольник Лариса Владленівна – звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55 Конституції України (конституційність) приписів частини четвертої статті 22, пункту 3 розділу VII „Перехідні положення“ Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України), пункту 5 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя та діяльності дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя“ від 14 липня 2021 року № 1635–IX (далі – Закон № 1635) щодо обмеження на оскарження у судовому порядку рішення Етичної ради про невідповідність кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя критеріям професійної етики та доброчесності.

Гольник Л.В. вважає, що оспорювані приписи КАС України, Закону № 1635 не відповідають частині першій статті 8 Конституції України в частині вимоги юридичної визначеності і „якості закону“. Також суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що обмеження на оскарження в судовому порядку рішення Етичної ради про невідповідність кандидата на посаду члена ВРП критеріям професійної етики та доброчесності, встановлене оспорюваними приписами КАС України та Закону № 1635, не переслідує легітимну мету, а також є непропорційним, позаяк існували способи досягнути заявленої мети за допомогою менш жорстких обмежень. Тому відсутність права на судові оскарження такого рішення Етичної ради порушує конституційне право скаргниці на захист своїх прав і свобод в суді, а саме на оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, передбачене приписам частин першої, другої статті 55 Конституції України.